

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/72/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213224655
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Pogranová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4213224655.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom Košická 56, Bratislava, IČO: 35 838 825, v konaní zastúpený: HMG LEGAL, s.r.o., so sídlom Štefanovičova 12, Bratislava, IČO: 35 885 459, proti odporcovi: U. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O., X. XXXX/X, o zaplatenie 2.048,15, eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 10C/164/2014-70 zo dňa 31. októbra 2014 v jeho zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania účastníkov **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 24.10.2013 domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 2.048,15 Eur, riadny úrok vo výške 17,30% ročne z istiny 1.760,09 Eur od 22.12.2010 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.760,09 Eur od 22.12.2010 do zaplatenia a náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, že predmetnú pohľadávku nadobudol od Slovenskej sporiteľne, a.s. na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010. Právny predchodca navrhovateľa (ďalej len navrhovateľ) a odporca uzatvorili dňa 16.11.2005 Zmluvu o splátkovom úvere č. 0212117024, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 1.228,17 Eur pri úrokovej sadzbe 17,30% ročne. Odporca sa zaviazal poskytnutý úver splácať mesačnou splátkou vždy k 10. dňu toho ktorého mesiaca. Prvá splátka bola splatná 10.12.2005, konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 10.11.2010. Odporca svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy neplnil, poskytnutý úver nesplatil ani do dňa dohodnutej konečnej splatnosti. Ku dňu postúpenia pohľadávky pohľadávka činila sumu 2.048,15 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1.760,09Eur, riadneho úroku vo výške 34,68 Eur, úrokov z omeškania vo výške 253,38 Eur.

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 32, 53 eur s dohodnutým úrokom vo výške 17,30% ročne od 22.12.2010 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 32,53 Eur od 22.12.2010 do zaplatenia, všetko v splátkach po 20,-Eur mesačne počnúc právoplatnosťou rozsudku pod stratou výhody splátok vždy k poslednému dňu bežného mesiaca. Vo zvyšnej časti návrh zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 2 písm. a/, b/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.06.2006 a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, 5, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 2, 4, § 54 ods. 1,2, § 879f ods. 3, 4, § 100 ods. 1, § 101, § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) v znení platnom do 31.12.2007, § 3 VI. Nar. č. 87/1995 Z. z., § 5b/ zákona č. 250/2007 Z. z., ako aj zisteným skutkovým stavom veci, na základe ktorého došiel k záveru, že návrh navrhovateľa bol čiastočne dôvodne podaný. Mal za preukázané, že navrhovateľ ako veriteľ a odporca ako dlžník uzatvorili dňa 16.11.2005 Zmluvu o splátkovom úvere č. 0212117024, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi spotrebný úver vo výške 37.000,-Sk (1.228,17 Eur). Dlžník sa v bode

II. Zmluvy zaviazal úver splácať v dohodnutom čase, k 10. dňu v mesiaci spolu s úrokmi a poplatkami podľa Sadzobníka a nákladmi veriteľa spojenými s úverom. Prvá splátka bola splatná dňa 10.12.2005, posledná dňa 10.11.2010 po 980,- Sk (32,53 Eur). Úrokovú sadzbu si dohodli vo výške 17,30% ročne a poplatok za správu úveru 50,-Sk (1,65 Eur) mesačne. V bode III. 4 Zmluvy sa dohodli, že dlžník je povinný v prípade omeškania so splácaním pohľadávky z úveru platiť úrok z omeškania vo výške určenej veriteľom zverejnením. Dlžník zároveň súhlasil s tým, že z došlých súm veriteľ najskôr uhradí splatné poplatky a náklady súvisiace s úverom, úroky z omeškania, úroky a istinu. V bode IV.2 Zmluvy si dohodli ročnú percentuálnu mieru nákladov 9,71%-mi. Neoddeliteľnú súčasť Zmluvy tvorili Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len VOP) a Sadzobník SLSP, a.s. Svoju povinnosť pravidelne splácať úver si odporca neplnil. Táto skutočnosť medzi účastníkmi sporná nie je. S poukazom na skutočnosť, že navrhovateľ nereagoval na výzvu súdu zo dňa 06.03.2014 na predloženie špecifikácie žalovanej istiny a príslušenstva pohľadávky, výkazu prijatých platieb a ich započítania, súd prvého stupňa uviedol, že nemal za preukázané, ktoré splátky odporca neuhradil a s ktorými splátkami a od ktorého dňa sa dostal do omeškania, z čoho pozostáva žalovaná istina v sume 1.760,09 Eur. Právny vzťah medzi účastníkmi konania súd prvého stupňa s poukazom na ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platné v čase uzatvorenia zmluvy, ako aj na ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom do 31.12.2007 posúdil ako občianskoprávnu vec (spotrebiteľskú zmluvu), uzavretú medzi veriteľom (t.j. právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej činnosti okrem iného poskytovanie úverov) a spotrebiteľom (t.j. fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania). Ďalej uviedol, že medzi spotrebiteľské zmluvy neboli zaradené zmluvy o úvere, ale až novela Občianskeho zákonníka č. 379/2008 Z.z. v § 52 ods. 1 definovala spotrebiteľskú zmluvu ako každú zmluvu bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Právna úprava spotrebiteľských zmlúv sa týka aj právnej úpravy zmlúv, ktoré dodávateľia uzatvorili so spotrebiteľmi pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 150/2004 Z.z. Ďalej dospel k záveru, že keďže posledná splátka bola splatná dňa 10.11.2010, premlčacia doba pre túto splátku plynula od 11.11.2010 a uplynula dňom 11.10.2013. Nakoľko návrh bol podaný na súd dňa 24.10.2013, súd bol názoru, že pohľadávka navrhovateľa až na poslednú splátku splatnú 10.11.2010 v sume 32,53 Eur je premlčaná a vzhľadom na ustanovenie §5b Zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom od 01.05.2014 nie je možné priznať navrhovateľovi úspech na uhradenie splátok splatných do 10.09.2010 a s poukazom na ustanovenie § 100 a nasl. OZ návrh pre premlčanie pohľadávky nad sumu 32,53 Eur s príslušenstvom zamietol. Odporcu zaviazal na uhradenie tejto sumy spolu s dohodnutým úrokom z omeškania podľa § 517 OZ v spojení s ustanovením § 3 ods.1 VI. Nar. č. 87/95 Z.z. vo výške 9% ročne, nakoľko základná úroková sadzba ECB od 13.05.2009 do 12.04.2011 bola 1%, od 22.12.2010, keď z dôkazov predložených navrhovateľom nezistil, kedy a akou sumou sa dostal odporca do omeškania, avšak bol názoru, že v čase postúpenia pohľadávky už bol v omeškani a preto nárok navrhovateľa na úroky od 22.12.2010 považoval za dôvodný. Odporca ako účastník konania vo výpovedi uviedol, že uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľa splátkový úver, ktorý riadne nesplácal z dôvodu finančných ťažkostí, bol názoru, že iba posledná splátka úveru v sume 32,53 Eur nie je premlčaná. Žiadal o vyrovnanie dlhu v splátkach po 5 až 10,-Eur mesačne, nakoľko poberá dávky sociálnej pomoci 62,-Eur mesačne, iný príjem nemá, má vyživovacia povinnosť k maloletému P. H., nar. XX.XX.XXXX. S poukazom na ustanovenie § 160 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) súd povolil odporcovi uhradiť priznanú pohľadávku navrhovateľa vzhľadom na jeho osobné a zárobkové pomery v mesačných splátkach po 20,- Eur, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod stratou výhody splátok. O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 2 OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie navrhovateľ v jeho zamietajúcej časti. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zamietajúcej časti zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav veci, že postupom súdu prvého stupňa sa odňala možnosť konať pred súdom. Nesúhlasil s právnym posúdením veci súdom prvého stupňa, že na spotrebiteľskú zmluvu čo sa týka premlčania je potrebné použiť ustanovenia OZ. Mal za to, že aj keď má zmluva spotrebiteľskú povahu, zmluva si naďalej zachováva svoj obchodno-právny charakter. Je nepochybné, že v tomto prípade ide o zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá patrí podľa ustanovenia § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka a to bez ohľadu na

povahu účastníkov. S poukazom na ustanovenie § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa bol verejnoprávnym predpisom pojem spotrebiteľa rozšírený tak, že spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa OZ, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Tvrdenia o tom, že v prípade, že ide o spotrebiteľskú zmluvu vyplýva výlučná pôsobnosť OZ na daný vzťah nemajú žiadnu normatívnu oporu a priečia sa pravidlu *lex specialis derogat lex generali*, pričom v tomto prípade *lex specialis* je ust. § 261 ods.3 písm. d/ Obchodného zákonníka. Pokiaľ ide o otázku premlčania nárokov z úverovej spotrebiteľskej zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je aj absolútna obchodná zmluva bez ohľadu na to, že sa riadi právnym režimom Obchodného zákonníka. Vo svojej právnej argumentácii poukázal na rozhodnutie NS ČR sp.zn. 32Cdo/3337/2010. Navrhovateľ žiadal, aby sa na právny vzťah aplikoval režim Obchodného zákonníka, pretože tento právny režim je pre úverovú zmluvu stanovený priamo zákonom, teda nie na základe dohodnutej zmluvnej podmienky. Žiadne zákonné ustanovenie zabezpečujúce ochranu spotrebiteľa a to ani ustanovenie § 54 OZ nezakladá možnosť voľby, resp. výberu toho právneho režimu, ktorý je pre spotrebiteľa v tom ktorom prípade, či momente priaznivejší. To čo je predmetom posúdenia v rámci ochrany spotrebiteľa sú zmluvné podmienky a nie právny režim právneho vzťahu. Vo svojej právnej argumentácii poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/224/2011-128 zo dňa 27.11.2012, 11Co/456/2012 zo dňa 05.02.2014. Poukázal vo svojej právnej argumentácii aj na rozhodnutia Krajského súdu v Trnave č. k. 24Co/417/2012 zo dňa 25.03.2014, Krajského súdu v Nitre č. k. 9Co/162/2012 zo dňa 22.11.2012, 25Co/297/2013 zo dňa 31.01.2014. Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14Co/142/2014 zo dňa 30.01.2014, 14Co/163/2013 zo dňa 25.02.2014, 17Co/170/2013, 15Co/28/2013 zo dňa 30.10.2013, Krajského súdu Žilina č. k. 8Co/423/2013 zo dňa 31.03.2014, NS SR č. k. 6MCdo/4/2012 zo dňa 27.03.2013. Správne právne posúdenie veci, t.j. správne určenie právneho režimu, pod ktorý je potrebné v danom prípade subsumovať skutkový stav, je v danom prípade rozhodujúce pre rozhodnutie vo veci samej. Z dôvodov vyššie uvedených navrhovateľ je toho názoru, že súd prvého stupňa mal na predmetný záväzkový vzťah a na premlčanie aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Na základe vyššie uvedeného mal za to, že predmetný právny vzťah, ktorým je zmluva o úvere a teda tzv. absolútny obchod je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, v dôsledku čoho súd neprávne určil nepremlčanú časť nároku navrhovateľa. Navrhovateľ uplatnil svoj nárok na súde dňa 24.10.2013. Vzhľadom na to splátky počnúc splátkou splatnou dňa 10.11.2009 do 10.11.2010 nie je možné považovať za premlčané. Na základe uvedeného nie je možné považovať za premlčané 13 splátok, pričom súd prvého stupňa priznal iba jednu splátku splatnú 10.11.2010 a mal navrhovateľovi priznať nárok aj čo do 13 splátok splatných od 10.11.2009 do 10.11.2011, čo predstavuje spolu 422,89 eur (13x32,53 eur) s úrokom z omeškania v sume 19,12 eur. Navrhovateľovi bola odňatá možnosť konať pred súdom z dôvodu, že nemal možnosť sa vyjadriť k tak zásadnej skutočnosti, ako je námietka premlčania vznesená zo strany odporcu. K námietke premlčania udáva, že odporca podaním žiadosti o splátkový kalendár zo dňa 15.07.2014, ktorý je súčasťou spisu, písomne uznal svoj záväzok čo do dôvodu a výšky, v dôsledku čoho nemohlo dôjsť k premlčaniu záväzku.

Odporca sa nevyjadril k podanému odvolaniu.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti, ako aj konanie ktoré mu predchádzalo postupom podľa § 212 ods. 1 OSP, § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP a vec vrátiť v tejto časti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 2 OSP.

Podľa § 221 ods.1 písm. f/ OSP súd rozhodnutie zruší, len ako účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa § 221 ods. 2 OSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prerušiť konanie, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do právomoci ktorého vec patrí.

Konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonomnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôľe sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutie odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkom konania posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné predpisy a akými

úvahami sa spravoval pri svojom rozhodnutí o veci samej. Odôvodnenie rozhodnutí súdov tvorí v tomto smere súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Odvolací súd v danej právnej veci dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa nie je preskúmateľné, keď absentuje dostatok skutkových a právnych dôvodov odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa (§ 157 ods. 2 OSP), a to z dôvodov nižšie uvedených.

Absentuje dostatok dôvodov odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa v danej právnej veci v skutkovom a právnom posúdení otázky, akého charakteru (občiansko-právneho alebo obchodno-právneho) je predmetná zmluva o splátkovom úvere uzatvorená medzi účastníkmi konania (zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru) s poukazom na jej obsah a s poukazom na obsah Všeobecných obchodných podmienok navrhovateľa ako neoddeliteľnej súčasť zmluvy podľa čl. V zmluvy o splátkovom úvere (ktoré Všeobecné obchodné podmienky však nie sú obsahom spisu). Teda absentujú skutkové a právne dôvody v tom smere, na základe čoho dospel súd prvého stupňa k záveru, že sa jedná o zmluvu občianskoprávneho charakteru a nie o zmluvu obchodnoprávneho charakteru uzatvorenú podľa Obchodného zákonníka, teda na základe čoho súd prvého stupňa aplikoval v danej právnej veci právnu úpravu podľa Občianskeho zákonníka v otázke premičania z pohľadu rozdielnosti daných právnych úprav, čo má zásadný význam pri uplatňovaní práv spotrebiteľa, keď charakter spotrebiteľskej zmluvy /ako druhu zmluvy, nie typu zmluvy/ môžu mať aj zmluvy uzatvárané podľa Obchodného zákonníka, ako aj ďalších osobitných právnych predpisov. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa ďalej vyplýva, že odôvodnenie jeho rozhodnutia nie je preskúmateľné v skutkovom a právnom posúdení veci tiež potiaľ, pokiaľ súd prvého stupňa dospel k tomu záveru, že premičacia doba poslednej splátky splatnej dňa 10.11.2010 uplynula 11.10.2013 a pokiaľ dospel k tomu záveru, že nie je možné priznať navrhovateľovi úspech na uhradenie splátok splatných do 10.09.2010. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku tiež vyplýva nedostatok dôvodov odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v tom smere, ako sa súd prvého stupňa vysporiadal s otázkou prípadnej možnej predčasnej splatnosti predmetného úveru, teda predčasného zosplatnenia úveru zo strany navrhovateľa, vzhľadom na tvrdenie odporcu o tom, že dlh riadne nesplácal z dôvodu finančných ťažkostí, a ako sa vysporiadal s požadovaným právnym nárok navrhovateľa na zmluvný úrok vo výške 17,30 % ročne až do zaplatenia žalovanej istiny. V tomto smere sa súd prvého stupňa v ďalšom konaní vysporiada s vecou po oboznámení sa so Všeobecnými obchodnými podmienkami navrhovateľa ako neoddeliteľnej súčasť zmluvy (ktoré Všeobecné obchodné podmienky však nie sú obsahom spisu), s prihliadnutím na prehľad histórie transakcií na úverovom účte odporcu, príp. splátkový kalendár, ktoré listinné dôkazy si za týmto účelom vyžiada od navrhovateľa, pričom zároveň vo veci za týmto účelom doplní dokazovanie aj vyžiadanim si správy aj od pôvodného veriteľa o tom, či nedošlo k predčasnej splatnosti predmetného úveru, zistenie ktorých skutočnosť by mohlo mať zásadný právny význam v otázke posúdenia premičania uplatneného právneho nároku. Súd prvého stupňa sa v ďalšom konaní vysporiada aj s námietkou navrhovateľa o tej skutočnosti, či písomné podanie odporcu na čl. 53 spisu predstavuje uznanie dlhu dlžníkom, čo do dôvodu a výšky.

Odvolací súd ďalej uvádza, že sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v právnom posúdení danej spotrebiteľskej zmluvy - zmluvy o splátkovom úvere potiaľ, pokiaľ súd prvého stupňa dospel k tomu záveru, že na danú spotrebiteľskú zmluvu je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl. a § 517 Občianskeho zákonníka), zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene zákona o obchodnej inšpekcii, ako aj nar. vl. SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 5b/ zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch.

Odvolací súd v právnom posúdení danej právnej veci navyše poukazuje na to, že po rozhodnutí súdu prvého stupňa podľa znenia ustanovenia § 52 ods. 2 OZ (v znení účinnom od 1. apríla 2015) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (účinného od 1. mája 2014) a § 52 ods. 2 OZ (účinného od 1. apríla 2015) a po ich zohľadnení a po zohľadnení právnych predpisov, ktorých sú súčasťou a ktoré nemajú prechodné ustanovenia, je potrebné prijať ten právny záver, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. V tomto smere odvolací súd poukazuje napríklad na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 MCdo 12/2014 zo dňa 21. apríla 2015.

S poukazom na nepreskúmateľnosť odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa bola účastníkom konania odňatá možnosť konať pred súdom, preto odvolací súd musel napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Súd prvého stupňa v ďalšom konaní vo veci opätovne rozhodne, svoje rozhodnutie odôvodní v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 OSP.

Odvolací súd prijal toto rozhodnutie v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.